

души. Френският тютюнев монопол се представляваше от директора му Блондо, малко умно старче, и некий от неговия помощник, който жж впоследствие го замести. Присъствуваха представители на Англия и Югославия. Като страни-производителки фактически се явиха само Гърция, Турция и България.

Заседанията се ръководеха от директора на Икономическата секция, италианец. Понеже гърците бяха предизвикали конференцията, естествено бе те първи да се изкажат. Думата бе дадена на Бакалбаши, министър на земеделието и виден член на партията на Венизелос. Говори обаче Симониди, директор на стопанския отдел при гръцката народна банка.

Всъщност, Гърция бе най-зле засегната от общата стопанска криза. Като доказателство за това може да послужи обстоятелството, че гръцкото правителство откупи от тютюнотърговците и изгори около десет милиона килограма тютюн, за да ги освободи от вече залежали-те и загубили от качествата си стари тютюневи партиди. След нея идеше Турция. На трето място бяхме ние. Прочетено бе общото изложение. Станаха разисквания. Почти всички представители на страните-консуматорки на ориенталски тютюни - на полския монопол, унгарската, чехословашката и австрийската режими, английският и италианският представител - бяха на едно мнение:

- Ние също имаме застояли щокове ориенталски тютюни вследствие на кризата, консумацията на папириси е много намалена и затова не ни е възможно да купуваме тютюни от стари реколти...

На второто заседание взе думата представителят на югославски монопол, един твърд и доста настойчив сърбин, който също искаше да представи Югославия не вече като консуматорка, а като производителка на ориенталски тютюни и да застане на наша страна. Смяташе, че нещо ще се извоюва, та и те да вземат дял от припечеленото.